

синьото око на жена си, забравилъ, че не е турилъ своето око на това мѣсто. Сжщата грѣшка направила и жена му. И тя забравила, дѣ оставила окото си. Поглежда мъжа си и го запитва: защо едното ти око е синьо? Той запитва нея: ами защо твоеото пѣкъ е черно? Едва сега тѣ открили, че и единиятъ, и другиятъ иматъ по едно изкуствено око. Та по този начинъ и ние, съврѣменнитѣ хора, се назимъ. Има извѣстни дефекти въ насъ, които замѣстваме съ изкуствени очи. Нѣкой пѣкъ ние си прѣдставяваме, че сме любещи, че сме щедри, по животътъ, този великъ университетъ, самъ по себе си, ни заставя да взнесемъ великата Истина. И когато я взнесемъ, ние се разочароваме.

И тъй важното за васъ е да знаете, че всѣки човѣкъ прѣдставлява единъ елементъ въ природата. Явяването на толкова милиарди хора въ свѣта, това не е случаенъ актъ: Всѣки човѣкъ е точно на мѣстото си. Той играе извѣстна роль въ природата. Безъ него вселената не може: Ти, като човѣкъ, като душа, безъ твоя умъ, безъ твоеото сърце, безъ твоята душа вселената не може да се прояви въ своята хармония. Азъ говоря за онѣзи първични типове въ формата на първия човѣкъ. Вие ще кажете: и да умра пакъ може безъ мене. Не, това не е философия. Ти, като единъ елементъ въ живота, никога не трѣбва да желашъ да умрешъ. Нѣкой казва: азъ не искамъ да живѣя. Казвамъ: та ти още не си живѣлъ. Ти си се мъчилъ, скърбилъ си, отсега нататкъ настава врѣме да живѣшъ да се радвашъ на живота. Чудни сж хората съ своето лековѣрие! Тѣ като се мъчатъ и скърбятъ тукъ, мислятъ, че като отидатъ на онзи